

PORVARILLISET IHMISYSTÄVÄT JA VALLANKUMOUKSELLINEN SOSIALIDEMOKRATIA

Englantilaisten miljonäärien aikakauslehti „Taloustieteilijä” („The Economist”) ⁹⁴ noudattaa varsin opettavaista linjaa sodan suhteen. Vanhimman ja rikkaimman kapitalistisen maan edistyksellisen pääoman edustajat vuodattavat karvaita kyyneliä sodan johdosta ja ilmaisevat tuon tuostaan toivovansa rauhaa. Ne sosialidemokraatit, jotka opportunistien ja Kautskyn perässä ajattelevat, että sosialistinen ohjelma merkitsee rauhan saarnaamista, voivat englantilaista „Taloustieteilijää” lukemalla tulla havainnollisesti vakuuttuneiksi erehdyksestään. Heidän ohjelmansa ei ole sosialistinen, vaan porvarillis-pasifistinen. Rauhasta uneksiminen ilman vallankumouksellisen toiminnan propagointia ilmaisee kauhua sodan edessä, ja sillä ei ole mitään yhteistä sosialismin kanssa.

Eikä siinä kaikki. Englantilainen „Taloustieteilijä” on rauhan kannalla nimenomaan siksi, että se pelkää vallankumousta. Esimerkiksi vuoden 1915 helmikuun 13 päivän numerossa se kirjoittaa:

„Ihmisyvät sanovat uskovansa, että rauha johtaa kansainväliseen asevarustusten rajoittamiseen... Mutta ne, jotka tietävät, mitkä voimat tosiasiallisesti suuntaavat Euroopan diplomatiaa, eivät antaudu minkäänlaisten utopioiden valtaan. Sodan avaama perspektiivi on veristen vallankumousten, työn ja pääoman välisten eli kansanjoukkojen ja mannermaisien Euroopan hallitsevien luokkien välisten ankarien sotien perspektiivi”.

Ja vuoden 1915 maaliskuun 27 päivän numerosta saamme taas lukea rauhan toiveista, rauhan, joka turvaisi Edward Greyn lupaaman kansallisuuksien vapauden y.m. Ellei tämä toive toteudu, niin... „sota johtaa vallankumoukselliseen kaaokseen. Kukaan ei voi sanoa, mistä tämä kaaos alkaa ja mihin se päättyy”...

Englannin miljonääripasifistit käsittävät nykyajan politiikan paljon oikeammin kuin opportunistit, Kautskyn kannattajat ja muut samankaltaiset sosialistiset rauhasta huokailijat. Herrat porvarit ensinnäkin tietävät, että fraasit demokrattisesta rauhasta ovat tyhjää, typerää utopiaa niin kauan kuin etiset „voimat tosiasiallisesti suuntaavat diplomatiaa”, s.o. kunnes kapitalistien luokka pakkoluovutetaan. Toiseksi, herrat porvarit arvioivat selväjärkisesti perspektiivin: „veriset vallankumoukset”, „vallankumouksellinen kaaos”. Porvaristo kuvittelee sosialistisen kumouksen aina „vallankumoukselliseksi kaaokseksi”.

Näemme kapitalistimaiden reaalipolitiikassa kolmen lajista myötätuntoa rauhaa kohtaan.

1) Tietoiset miljonäärit haluavat jouduttaa rauhaa, sillä he pelkäävät vallankumousta. „Demokraattisen” rauhan (ilman annektointia, rajoittamalla asevarustuksia j.n.e.) he julistavat tervejärkisesti ja oikein utopiaksi kapitalismin oloissa.

Tätä pikkuporvarillista utopiaa propagoivat opportunistit, Kautskyn kannattajat y.m.s.

2) Kehittymättömät kansanjoukot (pikkuporvarit, puoli-proletaarit, osa työläisistä y.m.) ilmaisevat mitä epämääräisimmässä muodossa ilmenevällä rauhantoiveellaan kasvavan protestin sotaa vastaan, kasvavan, mutta hämärän vallankumouksellisen mielialansa.

3) Proletariaatin tietoiset eturivin miehet, vallankumoukselliset sosialidemokraatit, seuraavat tarkkaavaisesti joukkojen mielialaa, käyttävät hyväksi niiden voimistuvaa pyrkimystä rauhaan, ei tukeakseen typeriä kapitalismin oloissa solmittavan „demokraattisen” rauhan utopioita, ei edistääkseen ihmisystäviin, esivaltaan, porvaristoon pantuja toiveita, vaan muuttaakseen vallankumouksellisen mielialan hämärästä selväksi, ja — nojautuen johdonmukaisesti, lujasti ja järkkymättä joukkojen kokemukseen ja

mielialaan, valistaen niitä sotaa edeltäneen politiikan tuhansilla tosiasioilla —

— *todistaakseen*, että vallankumouksellinen joukkotoiminta oman maan porvaristoa ja hallitusta vastaan on välttämätöntä, sillä se on *ainoa* tie demokratiaan ja sosialismiin.

„Sotsial-Demokrat“ № 41,
toukokuun 1 pnä 1915

Julkaistaan „Sotsial-Demokrat“
lehden tekstin mukaan
